

Sygnatura akt VIII Gz 152/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Patrycja Baranowska

sędziowie: SO Natalia Pawłowska-Grzelczak

SR del. Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Szczecinie,

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt XI GC 454/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO N. Pawłowska-Grzelczak SSO P. Baranowska SSR del. A. Górnik

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 października 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek powódki o sprostowanie wyroku zaocznego z dnia 14 lipca 2015 r. poprzez wpisanie w punkcie III prawidłowej nazwy pozwanej (...) sp. z o. o. zamiast M..

W uzasadnieniu wskazano, że w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie popełnił oczywistej omyłki pisarskiej opisanej we wniosku albowiem punkt III sentencji wyroku ma brzmienie „zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę...”, natomiast w komparycji i w punkcie I sentencji wyroku zaocznego strony zostały wskazane prawidłowo.

Powódka zaskarżyła powyższe postanowienie w całości wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie sprawy na nowo na skutek wniesienia oczywiście uzasadnionego zażalenia.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 350 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na niesprostowaniu niewłaściwie wskazanej nazwy pozwanej w punkcie III wyroku zaocznego z dnia 14 lipca 2015 r., na który w dniu 4 września 2015 r. nadano klauzulę wykonalności, w sytuacji gdy w wyroku została zawarta oczywista omyłka pisarska.

Pozwana nie wniosła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do treści art. 350 § 1 k.p.c. sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Z przepisu tego w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że sprostowaniu podlegają niedokładności, błędy i omyłki zawarte w wyroku. Przez wyrok należy rozumieć merytoryczne orzeczenie sądu wydane po zamknięciu rozprawy, na podstawie stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.). Czym innym są odpisy wyroków, które mają zastąpić znajdujący się w aktach oryginał wyroku. W orzecznictwie wskazuje się, że istotą odpisu - jak przyjmuje się w teorii i praktyce, mimo braku definicji ustawowej - jest odwzorowanie w dowolnej technice pełnej treści składanego pisma. Bez względu na to, czy jest to dalszy egzemplarz pisma zgodny także swoim układem treści z oryginałem (tj. jego odbitka maszynowa lub wykonana techniką kserograficzną, kolejny wydruk dokumentu przygotowanego na komputerze, itp.), czy też osobno sporządzony dokument, zawsze niezbędne pozostaje poświadczenie zgodności tak przygotowanego odpisu ze składanym oryginałem pisma (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27.08.1998 r., sygn. akt III CZ 107/98). Składany do akt uwierzytelniony odpis dokumentu ma zastąpić nie znajdujący się w aktach oryginał dokumentu, tymczasem odpisy pisma procesowego są wnoszone wraz z samym składanym do akt pismem procesowym (oryginałem). Sąd ma zatem możliwość sprawdzenia, czy podlegające doreczeniu pozostałym uczestnikom postępowania, dla ich zapoznania się z wniesionym pismem procesowym, odpisy istotnie wiernie oddają treść oryginału, czyli rzeczywiście są odpisami. Dokumentu nieodzwoiercedlającego wiernie treści pisma procesowego nie można uznać za odpis, choćby strona, jej przedstawiciel lub pełnomocnik procesowy poświadczyła jego zgodność z pismem procesowym (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18.10.2002 r., sygn. akt V CKN 1830/00). Rozważania poczynione przez Sąd Najwyższy dotyczyły wprawdzie odpisów pism procesowych składanych przez strony, jednak odnoszą się one również do odpisów orzeczeń wydawanych przez Sąd. Z samej istoty odpisu wynika bowiem, że ma on odzwierciedlać wiernie treść oryginału orzeczenia. Oznacza to, że wykonana w dowolnej technice biurowej odbitka czy kopia wyroku, nawet potwierdzona za zgodność z oryginałem przez urzędnika sądowego, jeżeli nie jest identyczna w swojej treści z treścią orzeczenia, nie może stanowić jego odpisu.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że nie ma racji skarżąca twierząc, że w niniejszej sprawie funkcjonują dwa różne egzemplarze wyroku (gdyż egzemplarz skarżąca zdaje się utożsamiać z odpisem). Wyrok zaoczny wydany przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w dniu 14 lipca 2015 r. jest tylko jeden - znajduje się na karcie 39 akt. Punkt III sentencji tego wyroku brzmi: „zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 6591 zł (sześć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,” natomiast analiza komparacji oraz punktu I sentencji wyroku wskazuje, że jako stronę pozwaną wskazano (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Wynika stąd, że w treści wyroku nie występują niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, a tylko takie mogą podlegać sprostowaniu.

W niniejszej sprawie skarżąca żąda sprostowania doreczonej jej wykonanej techniką biurową kopii wyroku zaocznego z dnia 14 lipca 2014 r. Skoro art. 350 § 1 k.p.c., co zostało już wcześniej wskazane zezwala na sprostowanie wyroku, czyli orzeczenia. Natomiast ani odpis ani pismo, które swą treścią zbliżone jest do oryginału orzeczenia nie podlega sprostowaniu.

Jedynie na marginesie należy wyjaśnić skarżącej, że nie istnieją przeszkody aby wydano jej odpis orzeczenia wraz z nadaną klauzulą wykonalności, stosownie do treści jej wniosku znajdującego się na karcie 42 akt, po uprzednim zwróceniu sądowi pisma do odpisu zbliżonego treścią.

Mając na uwadze powyższe zażalenie podlegało oddaleniu.

SSO N. Pawłowska-Grzelczak SSO P. Baranowska SSR del. A. Górnik